Авторите на „Едно сърце – две лица“ - истински истории по случаи на домашно насилие споделят творчески мисли

Романтичен период с надежди, успехи и оптимизъм

„*Записах няколко истински истории преди 10 години, за да документирам опита си в Консултативния център по проблемите на домашното насилие. Романтичен период с надежди, успехи и оптимизъм, бих определил първите години в полето на социално-психологическата работа. Първите публично-известни случаи на домашно насилие, са впечатляващи с острите сюжети, динамиката и брутално насилие. Преживелите домашно насилие жертви, които са посетили Консултативния център, са на различна възраст (от 20–76г.), от различни етнически групи (българска, турска и ромска), с различно образователно ниво и социална принадлежност. Регистрирани са всички основни видове домашно насилие – физическо, психическо, сексуално и икономическо. Най-характерните проявления на насилието сред жертвите е системно обиждане, унижение, блъскане, ритане, хвърляне на предмети, удари в областта на главата и тялото с юмруци и твърди предмети и прояви на особена жестокост, като връзване и удари с вериги, зашиване на половите органи на жена с рибарска корда, удари със стол ритане по главата*.“ Георги Милков, автор на Истински истории по случаи на домашно насилие (2005г.-2010г.)

Всеки случай оставя отпечатък

„*Започнах да пиша историите, за да дам поетичен привкус на драматичните емоции на клиентите на Консултативния център и по този начин те да бъдат достъпни за по-широка аудитория, която би могла да се потопи в горчивия свят на хората, живеещи живота си в насилие. Героите в историите разказват най-съкровените чувства на своите прототипи, уловени в момент на истинска човешка близост и доверие по време на психологични консултативни сесии. Историите са силният вик на безсилието на немите жертви и плахият глас на вината на провинилите се насилници. В тях се преплитат истина и фантазия, докато се говори откровено за проблеми, останали скрити за обществения надменен аристократизъм на модерния човек, в който всички привидно сме силни и успели. Историите са написани и в израз на желанието да преработя всички емоции, натрупани от емпатията към пострадалите и извършителите на домашно насилие, защото всеки случай оставя отпечатък*…“ Мила Златева, автор на Истински истории по случаи на домашно насилие (2016г.-2020г.)